

M U R T I Ć

**KERAMIKA
CERAMICS**

Izdavač
Published by
GALERIJA FORUM
KULTURNO INFORMATIVNI CENTAR ZAGREB
Teslina 16, tel. 421-144

RO FJIF
GALERIJA „VINCENT IZ KASTVA“ I i II
Matka Laginje 5, PULA, tel. 052 22-380

Za izdavača
For the publisher
BRASLAV KARLIĆ
GORKA OSTOJIC-CVAJNER

Urednik kataloga
Catalogue editor
VISNJA KNEZOCI

Predgovor
Preface
MARINA BARIČEVIĆ, član ACADEMIE INTERNATIONALE
DE LA CERAMIQUE, Ženeva
GORKA OSTOJIC-CVAJNER

Prijevod na engleski
Translation into English
BOŽICA JAKOVLEV

Fotografije
Photographies
DUŠKO MARUŠIĆ ČIČI (eksterijer i interijer zgrade Croatia)
STANKO VRTOVEC (tanjuri)

Likovna postava
Arrangement of exhibits
MARKO MURTIĆ
OTO ŠIREC

Plakat
Poster design
EDO MURTIĆ

Tisak plakata
Printing of posters
ŽELIMIR BAKOVIĆ

Katalog
Layout
MARKO MURTIĆ

Umnožavanje kataloga
Printed by
MEDIA-EUROGRAF

Naklada
Edition
700 komada

MURTIĆ
KERAMIKA
CERAMICS

GALERIJA FORUM
KULTURNO INFORMATIVNI CENTAR ZAGREB

GALERIJA 'VINCENT IZ KASTVA'
MATKA LAGINJE 5 PULA

MURTIĆ
KERAMIKA
CERAMICS

POSLOVNA ZGRADA **CROATIA** D.D.
PROJEKTANT
D.I.A. **SLAVEN CETINA**

POSLOVNA ZGRADA **CROATIA** D.D.

Poučeni i obučeni zajedničkim iskustvom likovne opreme interijera obnovljene i dograđene zgrade Istarskog narodnog kazališta u Puli reprezentativnim radovima jedanaestorice autora, među kojima i mozaikom Ede Murtića, projektant objekta INK i poslovnog prostora CROATIA osiguranja u Puli, dipl. ing. arh. SLAVEN CETINA i autorica ovog uvodnika, pristupili su likovnom oblikovanju interijera i potonje zgrade.

Naravno, za program te još ambicioznije i sveobuhvatnije intervencije u prostorima CROATIE valjalo je ostvariti niz pretpostavki. Osnovnu kultiviranost, senzibilitet i volju investitora, zatim kvalitetan program uređenja interijera, maksimalno u funkciji prostora i njegove estetike, te konačno i najteže – sredstva za realizaciju utemeljene ideje.

23 umjetnika, slikara i kipara za zgradu CROATIE u Puli realizirala su 100 umjetničkih djela – 1 mozaikalni friz, 5 skulptura, 3 vitra, 2 tapiserije, 14 slika većeg galerijskog formata, 12 umjetničkih fotografija, dok ostalo čine opremljene skice i crteži autora – pripremni radovi umjetnika namijenjeni urešenju uredskih prostora.

Za kvalitetan postav ove i ne baš tako male »primijenjene galerije« potrebit je bio osobit prostor, a zgrada CROATIE u iznimno bogatom opusu arhitekta SLAVENA CETINE, jednog od najpropulzivnijih hrvatskih arhitekata srednje generacije, čini najzaokruženiju stvaralačku misao. Neortodoksan u rabi formi, neopterećen tradicijom i lokalnim baštinskim nasljedem u izboru materijala, ispravnog urbanističkog promišljanja, koncipirao je suvremenu i suverenu, rasterećenu i elegantnu zgradu, univerzalnog arhitektonskog leksika. Bijeli kamen rabi prvenstveno kao uporište za napete forme stakla pročelja i ponegdje kao zvonki naglasak (prilazna stepeništa, rampa, stupovi, ovalni vijenac terase i završni segment stubišne vertikale). Koherentno proveden princip funkcionalnosti i estetike purizma sa iskustvima postmoderne zgrade daju, i umjerenom uporabom kamena te egzaktno kasetiranim ploham tamnog stakla, izgled lakoće i finoće istovremeno. A četvrta dimenzija – vremena – integralno prati objekt. Staklo prima i emanira atmosferu okružja, dok je interijer u cijelosti okupan posebnom kvalitetom dnevne svjetlosti.

Svjetlost i bjelina interijera, zidna neutralna drvena oplata, zanimljiv su i pozitivan habitus za prihvat svekolikog likovnog fundusa, pa i keramičkog friza Ede Murtića.

Oblo razvedeni plašt zgrade jednak je razvedenosti ulaznoga hola zgrade i galerijskog istaka prvoga kata. Vijenac galerije (54 m dužine i 1,20 m visine i zidna završnica 7 m visine i 6 m širine) sav je obložen keramičkim frizom EDE MURTIĆA. Gotov i gotovo banalan proizvod Jugokeramike iz Zagreba – keramički bojen štapić, različno (po potrebi) od autora dimenzioniran, principom vertikalne i horizontalne adicije, koloristički sjajno domišljen, pličim ili istaknutijim reljefom kontinuirano puni iznimno duhovito, ingeniozno čak, koncipiran friz. Motivika – florealna sa geometrijskim punim potezima – rođena je u sazvučju Murtićeve slikarske palete. Bjelina kao prihvatilište i uporište – crna, crvena, svijetla i tamno plava, žuta – te rafinirani akcenti zlatnih štapića uporabljenih sa beskrajnom finoćom. Reljefnost friza, prigušeni sjaj same keramike, razigranost motiva bez ijednog ponavljanja i posebno kvaliteta svjetla iz svakog očišta tvore atmosferu životnosti i optimizma. Naravno, sve u sprezi sa besprijekornom tehničkom izvedbom djela u kojem još jednom i ponovno blista duh i dah uvijek prepoznatljive likovne misli Ede Murtića.

I naravno, kao i svaki stvaralački izazov, i ovaj je kod EDE MURTIĆA provocirao nastanak koherentnog umjetničkog opusa, u različnim tehnikama čak, misaono potpuno zaokruženog.

Videnje zgrade i izbor lokacije njegova djela u zgradi CROATIE rezultiralo je izradom brojnih i sjajnih skica. Savladavanje često i naprasnih oblina frizom, uzrokovalo je kuriozan izbor materijala. Motiv friza i njegova tehnologija provocirali su nastanak serije, opet sjajnih predložaka za izradu tanjura u porculanu, a sve ima rezultirati još grafičkim listovima na istu temu.

Eruptivna stvaralačka energija EDE MURTIĆA, njegov trajno nemiran duh tragatelja, idejna i izvedbena koherentnost, njegova opsesivna radišnost, predanost, vjera i optimizam – dio tog raskošnog talenta ostaje tragom u ovom našem vremenu i prostoru. I zalogom mudrosti onih koji su htjeli i umjeli oformiti fundus likovnih djela u prostoru koji je jednako mogao ostati tradicionalno nijem. A nije.

Taught and trained by the common experience of the visual design of the interior of the renovated and expanded building of the Istrian National Theatre in Pula through representative works of eleven authors—among them Edo Murtić's mosaic—the designer of the project of the Istrian National Theatre and the office space of Croatia Insurance Company in Pula, the architect Slaven Cetina and the authoress of this introduction have taken upon themselves the visual design of the interior of the latter building as well. Naturally, for this even more ambitious and comprehensive intervention in the office space of Croatia Insurance, a series of conditions needed to be fulfilled: from the basic prerequisites—refinement, sophistication and willingness on the part of the investor to a well worked out programme of the interior design and its aesthetics to the most demanding financial resources for the realization of the preliminary design.

For the Croatia building in Pula twenty-three artists, painters and sculptors produced a hundred works of art — one mosaical frieze, five sculptures, three stained glass windows, two tapestries, fourteen bigger gallery paintings, twelve art photographs, while the rest includes the authors' sketches and drawings—the preliminary works intended for the decoration of the office space.

A singular space was needed for a good lay-out of this not so small «applied gallery», and the Croatia building, in the remarkably rich opus of Mr Slaven Cetina, one of the most propulsive Croatian architects of the middle generation, provides it by being his most perfected creative concept. Unorthodox in his exploitation of forms, unburdened with the tradition and local traditions in the choice of the materials, with the proper urbanistic attitudes, he designed a modern, self-contained, disencumbered, elegant structure of a universal architectural language. He uses white stone primarily as a point of support for the tense glass forms of the facade, and sometimes as a resonant emphasis (the access stairs, the bar, the columns, the oval string course of the terrace and the closing segment of the staircase vertical). The coherently executed principle of functionalism and the aesthetics of purism gives the building an aspect both of lightness and refinement through following the precepts of post-modernism, through a moderate use of the stone and through the decisive insertion of stained glass surfaces. The fourth dimension, that of time, is an integral part of the structure. The glass lets in and emanates the atmosphere of the surroundings, while the interior is entirely bathed in a particular quality of daylight.

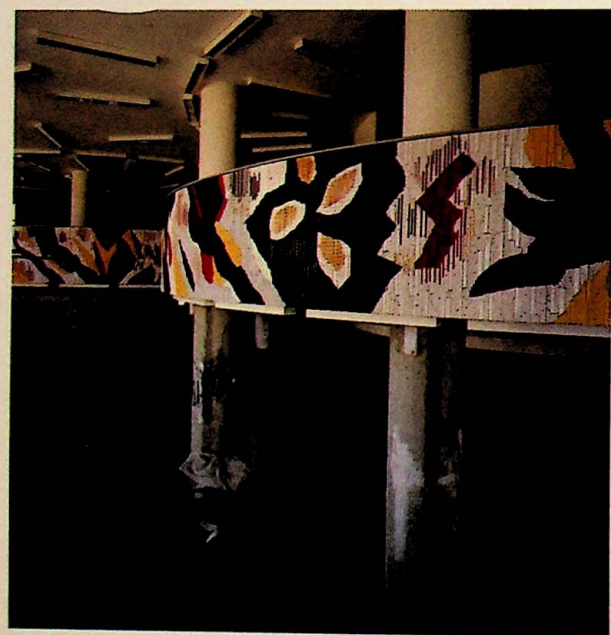
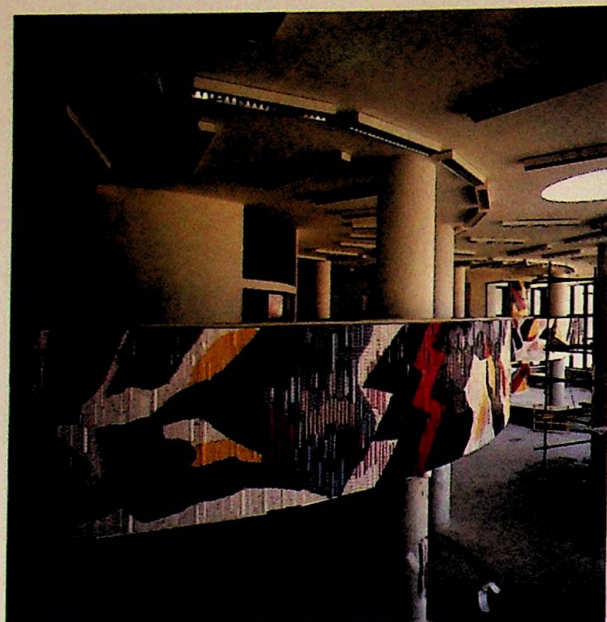
The brilliance and the whiteness of the interior, and the neutrally panelled walls are an interesting and positive environment for taking in the entire set of paintings and sculptures, including Edo Murtić's ceramic frieze. The roundly shaped mantle of the building equals the shape of the entrance hall of the building and the projecting first floor of the gallery. The gallery's string course (54 meters long, 1.20 meters high) and the wall up to the ceiling above it (7 meters high and 6 meters wide) is completely covered with Edo Murtić's ceramic frieze. A prefabricated and almost banal product of «Jugokeramika» from Zagreb—a ceramically painted stick, whose dimensions the author has varied as needed by using vertical and horizontal addition, is coloristically brilliantly conceived. These sticks continually fill a remarkably witty, even ingeniously conceived frieze in lower or higher reliefs. The motifs (flower-like with full geometrical strokes) emerge from the harmony of Murtić's palette. The whiteness as the point of hold and support—black, red, light and dark blue, yellow colours—and the sophisticated accents of the golden sticks used with an infinite refinement. The relief-like nature of the frieze, the dimmed glow of the ceramics, the liveliness of the motifs with no repetition whatsoever and especially the quality of light from every vantage point create an atmosphere of vigour and optimism. Naturally, accompanied with a perfect technical rendering of the work in which once again shines the spirit and soul of Edo Murtić's recognizable visual stamp.

Like all creative challenges, this one has provoked Edo Murtić into producing a coherent artistic opus, in various techniques, completely accomplished. The vision of the building and the choice of the location for his work in the Croatia building has resulted in numerous brilliant sketches. Overcoming often unexpected curves with the frieze has caused a curious choice of materials. The motif of the frieze and its technology have elicited the creation of a series of, again, brilliant models for porcelain plates, which is to be followed by prints with the same subject.

Edo Murtić's volcanic creative energy, his eternally restless exploring spirit, the coherence of concepts and execution, his obsessive diligence, devotion, faith and optimism—a part of this sumptuous talent leaves an imprint on our time and our part of the world. It is also a pledge of the wisdom of those who were willing and able to form a collection of works of art in a space which might have easily remained voiceless. And which has not.

By
Gorka Ostojić—Cvajner

DETALJ KERAMIKE **EDE MURTIĆ**

MURTIĆ
KERAMIKA
CERAMICS

A

B

Povijesnu opstojnost moderne hrvatske keramike odredile su, uzajamno djelujući, zagrebačke Obrtna škola i Akademija te nadareni pojedinci. Umjetnost keramike u našim hrvatskim krajevima izrastala je iz bogate tradicije, ali i iz individualnih umjetničkih traženja kao kreativnog nadilaženja baštinjenog. Iz te svojevrzne i paralelne različitosti razvijala se umjetnost keramike, čija je povijesna nužnost već početno bila zadana: jasni znaci tradicijskog i nagovještaji modernog umjetničkog senzibiliteta.

Velike mogućnosti hrvatske keramike bile su oduvijek u njezinoj povlaštenosti da je imala brojne školovane stvaraocce, a intenzivno su je osjećali i navraćali joj se s mnogo mara slikari i kipari.

Jedan od takvih slikara je i Edo Murtić. Počeo se je ozbiljnije zanimati za keramiku sredinom pedesetih godina. Desetljeće je to od osobite važnosti u povijesti hrvatske umjetnosti keramike. Murtić godine 1956. sudjeluje sa tri djela na selektivnoj izložbi »Moderna hrvatska keramika«, koja se održavala u bečkom Muzeju für angewandte Kunst. U stručnoj obradi profesorice Olge Klobučar predstavljeno je u Beču dvadeset i sedam umjetnika, od nestora Hinka Juhna preko utemeljiteljice moderne hrvatske keramike Blanke Dužanec do doajena i profesorice Stelle Skopal i znanih Luja Bezeredia, Mile Petričić... Od slikara na toj važnoj izložbi sa keramikom se predstavljaju Ivan Tabaković, Murtićevi profesori sa Obrtne škole Kamilo Tompa i Ernest Tomašević, kao i Oton Postružnik, Antun Motika, Nevenka Dordević, Marta Ehrlich...

Prisjećajući se sada i prigodno primjera kroz povijest slikarstva govor i iskustvo zemlje zahtijevali su oduvijek svestrane i zaljubljene. Matisse, Picasso, Miro... Postružnik, Svečnjak, Kopač... Keramika je svima isto; istina, a ne tehnika, ishodište, a ne uporište, umjetnički predah, a ne sredstvo.

Na sebi svojstveni način, poetikom koja je prepoznatljiva, na najboljem tragu tzv. »zagrebačke škole«, koja je razvijala keramoslikarstvo, imperativom vokacije slikara i rasnog koloriste Edo Murtić se povremeno već tri i pol desetljeća navraća keramici.

U ciklus keramičkih tanjura pravilnih i nepravilnih oblika, koji su kao u jednom dahu nedavno nastali, Murtić je utkao mnoge svoje slikarske stranice. U zadanom zemljanom krugu ugravirana je, poput imena za vječnost, murtićevska gestualnost i neponovljivost kolorita. Tu je poznati zvuk i znak lirske apstrakcije. I kaligrafija slikarske vitalnosti. Svečani dijalog u prostoru boje. Svjetlost...

U omedjenju kružnog oblika sublimirano je znano slikarstvo. Ukazujući se kao molitva boje. A njezin je simbolizam gotovo univerzalan.

Murtić u vječnoj potrazi za obnovom svoje slike u umjetnosti keramike, zacijelo, nalazi izazov. Najnoviji ciklus tanjura, a ovo je tek izbor, nastao je u halama zaprešićke »Jugokeramike«. Njihove su glazure, njihove peći. Tehnika je porculan ili fina keramika i kamenjača, obje postignuća paljenja na visokim temperaturama. Svojevrzni rafirman dinamičke izražajnosti iskršava u kiparskim intervencijama na zemljanoj plohi. Ona je perforirana kao dekorativna bordura listolike asocijativnosti. Ili usiječena kao razrez u zemlji. Posebnost su i svojevrzne forme nepravilnih tanjura. U toj dosjetki slikara i moći te nepredvidivosti vatre velika je privlačnost Murtićeve najnovije keramike.

Keramika Ede Murtića, u njegovoj stvaralačkoj biografiji najčešće tek usputna činjenica, ipak je nezaobilazna u mnogoznačnosti toga opusa. Ovom se samostalnom izložbom ukazuje više od pustolovine znatiželje. To je novo čudjenje uvijek vitalnog slikarstva i postojanosti i vječnosti zemlje.

MARINA BARIČEVIĆ
član **ACADÉMIE INTERNATIONALE**
DE LA CÉRAMIQUE, Ženeva

C

D

E

F

G

The history of contemporary Croatian ceramics has been determined, through mutual interaction, by the Zagreb School of Crafts, the Academy of Arts and gifted individuals. The art of ceramics in Croatia has emerged from a rich tradition as well as from individual creative artistic efforts of going beyond the traditional heritage. The art of ceramics has developed out of this unique and parallel distinction. Its historical necessity was determined from the very beginning by both the unmistakable traces of the traditional and the intimations of modern artistic sensibility.

Great possibilities of Croatian ceramics have always lied in its prerogative of having numerous well-trained artists. At the same time, many painters and sculptors have directed their abilities, diligence and emotional intensity towards it.

One of them is Edo Murtić. He became more seriously interested in ceramics in middle fifties. That decade was particularly important for the history of Croatian ceramics. In 1956, Murtić exhibited three works of his at a selective exhibition »Contemporary Croatian ceramics«, which took place in Vienna, at the »Museum für angewandte Kunst«. The selection of the works was done by Professor Olga Klobučar. The exhibition presented twenty seven artists, from the pioneer Hinko Juhn to the founding mother of contemporary Croatian ceramics Blanka Dužanec to the doyenne and professor Stella Skopal to the wellknown Luj Bezzeredia, Mile Petričić ... Among the painters represented at this exhibition were Ivan Tabaković, Murtić's teachers from the School of Crafts Kamilo Tompa and Ernest Tomašević, then Oton Postružnik, Antun Motika, Nevenka Đorđević, Marta Ehrlich ...

This recollection brings into mind a few examples from the history of painting, examples corroborating the fact that the language and the experience of earth have always demanded the versatile and the devoted. Matisse, Picasso, Miró ... Postružnik, Svečnjak, Kopač ... Ceramics means the same to all: the truth, not a technique; the source, not a foothold; the artistic respite, not a means.

In the last three and a half decades, Edo Murtić has occasionally addressed himself to ceramics, in his distinctive way, with a recognizable poetics, optimally following in the footsteps of the so called »Zagreb school« that promoted ceramopainting, listening to the voice of a painter and a first-class colorist.

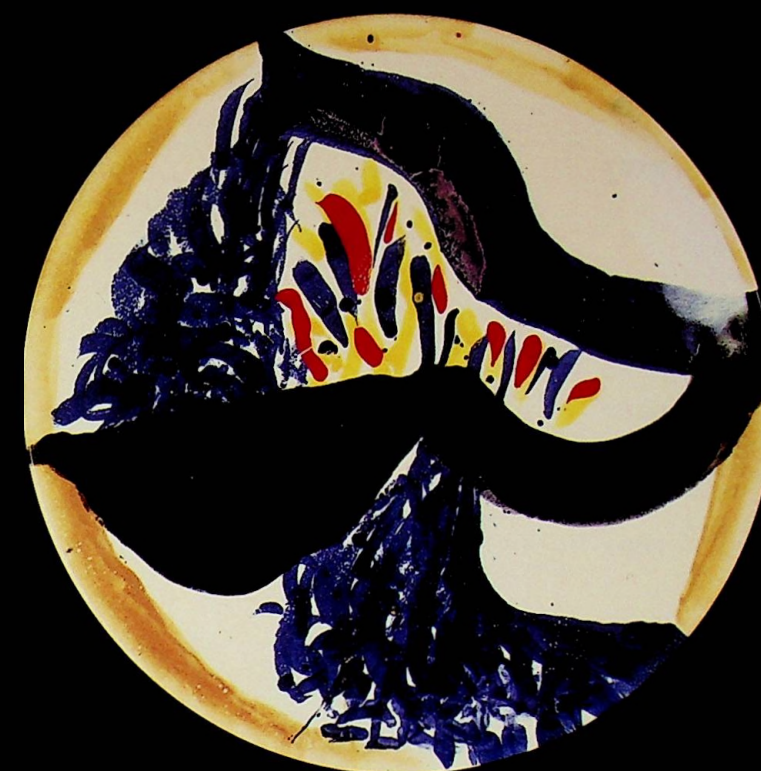
Murtić has woven many of his painting pages into the cycle of ceramic plates, regularly and irregularly shaped, which seem as if they had been created in an uninterrupted flow. Murtić—like gesture and inimitable coloration have been engraved, like a name bound for eternity, in a fixed earthen circle. We find the familiar tune and sign of lyrical abstraction and the calligraphy of the vigour of painting. A festive dialogue in the domain of colours. The light ...

This circumscription of a circled form sublimates the known painting, displayed as a prayer of colour. Its symbolism is almost universal.

Murtić undoubtedly finds challenge in his eternal search for revitalizing his painting through ceramics. The latest cycle of plates, and this exhibition which shows only a part of it, was created in the factory halls of »Jugokeramika« in Zaprešić. Theirs is the glaze, theirs are the kilns. The techniques used are porcelain, or glazed pottery and stoneware, both achieved by being baked at a high heat. Certain sophistication of dynamic expressivity emerges in sculptural interventions on earthen surfaces. They are perforated in the form of an ornamental fringe with leaf-like shapes of irregular plates. The big attractiveness of Murtić's latest ceramic works lies in the painter's whimsy and power and the unpredictability of fire.

Edo Murtić's ceramics, though usually only mentioned in passing in his creative biography, is nevertheless unavoidable within the multiplicity of the meaning of his oeuvre. This individual exhibition is more than just an adventure of curiosity. It is a novel marvelling of a continually vigorous painting and the solidity and permanence of earth.

by
MARINA BARIČEVIĆ
Member of **ACADÉMIE INTERNATIONALE**
DE LA CÉRAMIQUE, Geneve

EDO MURTIĆ rođen je 4. svibnja 1921. u Velikoj Pisanici kod Bjelovara. Od 1925. živi u Zagrebu, gdje je pohađao Školu za umjetnost i umjetnički obrt, a godine 1939. upisao Akademiju likovnih umjetnosti, slikarski odjel (profesori Krsto Hegedušić i Ljubo Babić). Godine 1940/41. pohađa u Beogradu slikarsku školu Petra Dobrovića. Od 1941. do 1943. nastavlja studij slikarstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Ljube Babića. Aktivni je sudionik NOR-a od 1943. godine kada nastaju njegovi brojni dokumentarni crteži i prva ilustracija poeme »Jama«, Ivana Gorana Kovačića (1944, zajedno sa Z. Pricom).

Uz slikarstvo bavi se grafikom i grafičkim dizajnom (knjige, plakati), scenografijom (Hrvatsko narodno kazalište, Zagrebačko dramsko kazalište »Gavella« i dr.). Autor je brojnih monumentalnih kompozicija u tehnici tapiserije, mozaika i emajla u javnim prostorima u zemlji i inozemstvu.

Izlagao je na više od dvije stotine skupnih izložbi u zemlji i svijetu, te na svim značajnijim izložbama međunarodnog karaktera: XXIX Biennale di Venezia (1958), World exhibition Carnegie, Pittsburg (1958), Documenta 59, Kunst nach 1945, Kassel (1959), Art yougoslave d'aujourd'hui, Paris (1959), Yugoslav Art, Tate Gallery, London (1961), Exhibition of Contemporary Yugoslav Art, Washington (1964), VIII Biennale, Tokyo (1965), V Biennale Internazionale d'Arte Contemporanea, San Marino (1965), IX Biennale, Sao Paulo (1967), International Exhibition of Contemporary Painting and Sculpture, Pittsburg (1967), 1. međunarodna izložba originalnog crteža, Rijeka (1968), Umjetnost na tlu Jugoslavije od prethistorije do naših dana, Paris (1971) itd.

Muzeji, galerije, zbirke: Djela mu se nalaze u svim muzejima moderne umjetnosti u Jugoslaviji, mnogim svjetskim muzejima i galerijama, te javnim i privatnim zbirkama u zemlji i inozemstvu: Tate Gallery (London), Museum of Modern Art (New York), Musée d'Art Moderne (Paris), Gallery of Modern Art (Boston), Musée d'Art Moderne (Liege), Narodni Galerij (Praga), Collection Peggy Guggenheim (Venezia), Collection David Rockefeller (New York), Galeria La Medusa (Roma), Galeria Bergamini (Milano), Galeries d'Art International (Paris – Chicago) i dr.

Samostalne izložbe One-man Exhibitions

- 1946** Prag, Umělecká Beseda
- 1951**
- 1952** New York, Pittsburg, Los Angeles, Pedro Beograd, Salon ULUS
- 1953** Zagreb, Salon ULUH
- 1954** Zagreb, Umjetnički paviljon Beograd, Galerija Narodnog odbora Zagreb, Beograd, Osijek
- 1955** Bruxelles, Palais des Beaux-Arts

- 1956** Zagreb, Gradska galerija suvremene umjetnosti Rim, Galleria Nazionale d'Arte Moderna
- 1957** Beč, Galerie Würthle
- 1959** Milano, Galleria Bergamini Zagreb, Gradska galerija suvremene umjetnosti
- 1960** Ljubljana, Mala galerija Rim, Galleria La Medusa Beograd, Galerija gradskog narodnog odbora
- 1961** Wiesbaden, Galeria Renate Boukes (s Dragom Tršarom)
- 1962** Zagreb, Gradska galerija suvremene umjetnosti
- 1963** Milano, Galleria Bergamini Paris, Galerie Reymond Creuze Zagreb, Muzej za umjetnost i obrt
- 1964** Beograd, Salon muzeja savremene umetnosti Skopje, Muzej na savremena umetnost Klagenfurt, Galerie 61
- 1965** New York, Gallery Osborn Zurich, Galerie Suzanne Bollag Düsseldorf, Kunstverein Zagreb, Moderna galerija Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti
- 1966** Köln, Galerie Ann Abels (s D. Džamonjom i J. Bernikom) Split, Galerija umjetnina Rijeka, Moderna galerija Napulj, Galleria d'Arte Il Centro
- 1967** Nis, Umjetnička galerija Bjelovar, Gradski muzej
- 1968** Geneve, Musée de l'Athénée Lugano, Establissement F.L.B. Sezione Arte
- 1969** Trst, Galleria Sistiana Vinkovci, Umjetnička galerija
- 1970** Kostanjevica, Lamutova galerija La Spezia, Galleria Il Gabbiano Zagreb, Studio Galerije Forum
- 1971** Zagreb, Galerija Forum Milano, Palazzo Reale
- 1972** Milano, Galleria Pace Dubrovnik, Umjetnička galerija Torino, Galleria Pace Due Chicago, Galeria Jaques Baruch Zagreb, Galerija Forum Novi Sad, Mali likovni salon
- 1973** La Spezia, Galleria Il Gabbiano
- 1974** Trst, Galerija Forum Pordenone, Galleria Il Camino Labin, Narodni muzej Rovinj, Zavičajni muzej Opatija, Izložbeni salon Rijeka, Gradina Trsat Princetown, Galerija Squibb
- 1975** Zagreb, Galerija Forum Milano, Galleria Bergamini Zagreb, Novara, Bologna
- 1976** Beograd, Salon Muzeja savremene umetnosti

- Zagreb, Galerija Forum Beograd, Narodni muzej Milano, Galleria del Ponnacio Hvar, Galerija »Na bankete«
- 1977** Beograd, Galerija Doma JNA Pordenone, Galeria Sagittaria
- 1978** Zagreb, Galerija Forum 1979 Ljubljana, Poslovni prostor »Iskre« Novi Sad, Galerija likovne umetnosti – Poklon zbirka Rajka Mamuzića Pula, Likovni salon Venezia – Mestre, Galleria Fidesarte Maribor, Umetnostna galerija
- 1980** Rijeka, Moderna galerija Ljubljana, Mestna galerija Paris, Galerie d'Art international Milano, Galleria Zarathustra Colmar, Galerie du Rhin
- 1981** Zadar, Galerija umjetnina Zagreb, Umjetnički paviljon (»Jedno ljeto«) Paris, Galerie d'Art international Zapresić – Zagreb, Galerija »Rotonda« Zagreb, Galerija Buljat Chicago, International Art Corporation
- 1982** Nis, Galerija savremene likovne umetnosti Cacak, Umetnička galerija »Nadezda Petrović« Varaždin, Galerija Gradskog muzeja Varaždin Šibenik, Izložbena dvorana Muzeja grada Sibenika Banja Luka, Umjetnička galerija Paris, Galerie d'Art international Sao Paulo, XVII Biennale de Sao Paulo Zagreb, Galerija Forum La Spezia, Galleria Il Gabbiano Pordenone, Galleria San Giorgio Beograd, Galerija Doma JNA Ljubljana, Moderna galerija Le Tourquet, Palais de L'Europe Chavari – Hommage a Edo Murtić
- 1984** Ljubljana, Galerija ARS Paris, Grand Palais »FIAC« Rijeka, Moderna galerija Split, Galerija Alfa
- 1985** Firenza, Galleria Aglaia La Spezia, Galleria »Il Gabiano« Beograd, Galerija Doma JNA Subotica, Galerija »Francia« Velika Gorica – Zagreb, Galerija Galzenica Dubrovnik, Umjetnička galerija
- 1986** Galerija Feldman, Bern
- 1987** Galerie Hermanns, Minchen
- 1989** Dusan Gallery, Seoul
- 1990** Muzej za umjetnost i obrt, Retrospektivna izložba 1989 – 1990.
- 1991** Galerie Hermanns, Munchen Galerija Kara, Geneve
- Galerija Forum, Zagreb

MURTIĆ

KERAMIKA
CERAMICS

SPONZORI:

CROATIA OSIGURANJE d.d. ZAGREB

URBIS 72 PULA

PZ GRADINE PULA

JUGOKERAMIKA ZAPREŠIĆ

ČLANOVI GALERIJE FORUM MEMBERS OF THE FORUM GALLERY

KOSTA ANGELI RADOVANI
BELIZAR BAHORIĆ
JOSIP DIMINIĆ
IVO FRIŠČIĆ
RAUL GOLDONI (1919-1983)
STANKO JANČIĆ
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
ZLATKO KESER
EUGEN KOKOT
ANTE KUDUZ
FERDINAND KULMER
IVAN LOVRENČIĆ
EDO MURTIĆ
DALIBOR PARAĆ
ŠIME PERIĆ
OTON POSTRUŽNIK (1900-1978)
NIKOLA REISER
MARIJA UJEVIĆ-GALETIVIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ

U GALERIJU FORUM IZLAGALI SU EXHIBITIONS IN THE FORUM GALLERY

FERDINAND KULMER
GIUSEPPE ZIGADNA
LAZAR VOZAREVIĆ
JOAN MIRO
NIKOLA REISER
EDO MURTIĆ
IVAN LOVRENČIĆ
ZLATKO PRICA
IVO ŠEBALJ
VASKO LIPOVAC
ANTE KUDUZ
ŠIME PERIĆ
ACHILLE PERILLI
OTON POSTRUŽNIK
EMILIO VEDOVA
FRANO ŠIMUNOVIĆ
KSENJA KANTOCI
STEVO BINIČKI
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
RICHARD MORTENSEN
IVO FRIŠČIĆ
VIRGILUE NEVJESTIĆ
MILIVOJE NIKOLAJEVIĆ
LOJZE SPACAL
TONI BENETTON
BOŠKO PETROVIĆ
LJUBOMIR PERČINIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ
JOSIP DIMINIĆ
ANTE JAKIĆ
NIKOLA KOYDL
RAUL GOLDONI
PREDRAG NEŠKOVIĆ
DALIBOR PARAĆ
PETAR HADŽI BOŠKOV
BOGDAN BOGDANOVIĆ
ALBERT KINERT
MILE SKRAČIĆ
SPASE KUNOVSKI
BORO MITRIČESKI
FADIL VEJZOVIĆ
PIERO TARTICHI
VLADIMIR STRAŽA
BELIZAR BAHORIĆ
BRANKO RUŽIĆ
GRAFIČARI IZ HAMBURGA
SUVRREMNI UMJETNICI IZ
SR MAKEDONIJE
MERSAD BERBER
MIODRAG B. PROTIĆ
STANKO JANČIĆ
ANTE KAŠTELANČIĆ
ROBERT RAUSCHENBERG
KOSTA ANGELI RADOVANI
OTO LOGO
MILAN KONJOVIĆ
PETAR MAZEV
GUALTIERO MOCENNI
LJUBOMIR KARINA
RATKO JANJIĆ-JOBO
STOJAN ČELIĆ
ISMAR MUJEZINOVIĆ
EUGEN KOKOT
ŽIVA RAUS
MARIJA UJEVIĆ-GALETIVIĆ
MAJA DOLENČIĆ-MALEŠEVIĆ

DRAGO TRŠAR
ANDREJ JEMEC
ELIZABETH FRANZHEIM
SUVRREMNA UMJETNOST
KOSOVA
JEAN MESSAGIER
TADEUSZ LAPINSKI
IVO KALINA
MATKO TREBOTIĆ
GRUPA MLADIH AUTORA IZ
ZAGREBA
ANTE MARINOVIĆ
MUSLIM MULLIQI
AGIM CAVDARBASHA
OLGA JANČIĆ
ZLATKO KESER
DURO PULITKA
SLAVKO KOPAČ
SHYQRI NIMANI
LUKŠA PEKO
BORIS DOGAN
DORA KOVAČEVIĆ
SOFIJA NALETILIĆ-PENAVUŠA
GLIGOR ČEMERSKI
JOSIP BIFFEL
KUZMA KOVAČIĆ
STANKO POSAVEC
ENGJELL BERISHA-BEFRE
DUŠKO ŠIBL
LJUBOMIR STAIIOV
ĐURO SEDER
ŠIME VULAS
JASNA MARETIĆ
ŠPANIJSKO KIPARSTVO MULTIPLA
TRINAEST SOVJETSKIH GRAFIČARA
MIRO VUCO
RODOLJUB ANASTASOV
CARLO CIUSSI
KAŽIMIR HIRASTE
KLAVDIJ TUTTA
GIORGIO BARDINI
ZLATKO KAUZLARIĆ-ATAČ
VATROSLAV KULIŠ
STEVAN LUKETIĆ
IVAN LESIAK
JAPANSKA GRAFIKA
ZLATKO ŠIMUNOVIĆ
METKA KRAŠOVEC
NELLA BARIŠIĆ
NANE ZAVAGNO
ANTUN BORIS ŠVALJEK
MLADEN KARAN
MARCELA MUNGER
LJUBO BABIĆ
PERUŠKO BOGDANIĆ
VLADIMIR GAŠPARIĆ-GAPA
JOSIP TROSTMAN
BORIS BUČAN
MOJCA SMERDU